

Αριθμός 213

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966,
31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979 ΚΑΙ 7 ΤΟΥ 1980).

Κανονισμοί γινόμενοι υπό του Συμβουλίου Βελτιώσεως Έγκώμης

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Έγκώμης, ένασκούν τας έξουσίας τας χορηγούμενας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περι Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει δωδε τους ακόλουθους Κανονισμούς:

1. Οί Κανονισμοί οἱτοι θά αναφέρονται ως οί περι Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Έγκώμης του 1981 και θά αναγιγνώσκονται δημοῦ μετά των περι Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) Κανονισμῶν Έγκώμης 1963 ἔως 1981 (έν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ως «οἱ βασικοί κανονισμοί») και οἱ βασικοί κανονισμοί μετά των παρόντων Κανονισμῶν θά αναφέρονται δημοῦ ως οἱ περι Χωρίων (Διοίκησης και Βελτίωσης) Κανονισμοί Έγκώμης 1963 ἔως 1981.

Έπίσημος
Έφημερίς,
Παράρτημα
Τρίτον:
7.11.1963
27.10.1966
17. 5.1968
26. 6.1970
10. 3.1972
23. 3.1973
28. 2.1975
14. 3.1975
27. 2.1976
7. 5.1976
24. 3.1977
16. 2.1979
16. 8.1980
26. 9.1980
30. 1.1981
4. 9.1981.

2. Ο Κανονισμός 205 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διά τῆς προσθήκης εὐθὺς μετά τὸ τέλος αὐτοῦ τῶν ἀκολουθῶν νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) και (7) του ὑφισταμένου Κανονισμοῦ 205 ἀριθμουμένου ως παράγραφος (1).

«(2) Ἐάν ὑπάλληλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραυματίων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτινες ἀναφέρονται εις τὴν παράγραφον (1) του παρόντος Κανονισμοῦ και καταλείπῃ χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ του ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εις τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτὴ παραμένει ἀνύπανδρος, μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 10/60, (δέκα ἐξηκοστὰ) τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολασθῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα.

(3) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ—

(α) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ χήραν εις τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμοῦ και τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἕκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ 1/6 τῆς ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως.

(β) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἰσθλά δὲν καταλείπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγεῖται σύνταξις εις τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἕκ ποσοῦ διπλασίου του ὑπὸ τῆς ὑποπαραγράφου (α) τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.

(γ) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν ὑπάλληλος καταλείπῃ τέκνον ἢ τέκνα και χήραν εις τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) και ἡ χήρα ἀκολουθῶς ἀποθάνῃ σύνταξιν δι'

έκαστον τέκνον από τής ήμερομηνίας του θανάτου τής χήρας εκ ποσού διπλασίου του υπό τής ύποπαραγράφου (α) τής παρούσης παραγράφου καθοριζομένου:

Νοείται ότι:

- (i) σύνταξις δέν είναι πληρωτέα δυνάμει τής παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα τών τριών τέκνα·
- (ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει τής παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν τó τέκνον νυμφευθῆ·
- (iii) τó Συμβούλιον δύναται νά διατάξη τήν συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, τó όποιον καιτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού ύπέστη καθ' όν χρόνον έδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν άναπηρίαν πιστοποιομένην Ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό άνίκανον νά κερδίξη τά προς τó ζήν. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' άποφάσεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ίκανοποιηθῆ δι' Ιατρικής άποδείξεως ότι ή άναπηρία έπαυσεν ύφισταμένη ή δέν έμποδίζει τó έν λόγω τέκνον νά κερδίξη τά προς τó ζήν.

(4) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς τó έν τρίτον του έτησιού ποσού του λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού όμοι μετά του έτησιού παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ώφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περι Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή άντικαθιστώντος αυτόν έν ούδεμιά περιπτώσει ύπερβαίνουν τας κατά τήν ήμέραν του θανάτου έτησιας συντάξιμους άπολαθάς του ύπαλλήλου.

(6) Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ή λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τó όποιον είναι κάτω τής ηλικίας τών δεκαέξ έτών ή τó όποιον είναι άνω τής ηλικίας ταύτης αλλά κάτω τής ηλικίας τών δεκαεννέα έτών και φοιτά εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή έξασκεΐται ύφ' οιονδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, επάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε νά άπαιτηται παρ' αυτού νά άφιερωι εις τήν φοίτησιν ή έξάσκησιν τó σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δέ—

- (α) τέκνον γεννηθέν μετά τόν θάνατον του γονέως·
- (β) θετόν ή έξώγαμον τέκνον γεννηθέν πρό τής ήμερομηνίας του τραύματος και πλήρως ή κυρίως έξαρτώμενον εκ του άποθανόντος ύπαλλήλου διά τήν συντήρησίν του· και
- (γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως πρό τής ήμερομηνίας του τραύματος και έξαρτώμενον ως προαναφέρθη.

(7) Αί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δέν εφαρμόζονται έν περιπτώσει θανάτου ύπαλλήλου όταν ή χήρα ή τά τέκνα αυτού

ή αμφότερα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ώφέλημα δυνάμει τών παρόντων Κανονισμών:

Νοείται ότι εάν τó δυνάμει του Κανονισμού 207 χορηγητέον φιλοδώρημα είναι συνολικώς μικρότερον τών δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αί συνολικώς μεγαλύτερα συντάξεις.».

3. Ο Κανονισμός 207 τών βασικών κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται υπό του ακόλουθου Κανονισμού:

«Κανονισμός 207. "Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία ή επί συμβάσει άποθάνη καθ' όν χρόνον εύρίσκεται εις την υπηρεσίαν, τó Συμβούλιον, τή έγκρίσει του Υπουργού, δύναται νά χορηγήσει εις τόν νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τόν έτήσιον μισθόν αυτού ή τó έφ' άπαξ επί τής συντάξεως φιλοδώρημα εις τó όποιον τυχόν θά έδικαιούτο, εάν τούτο είναι μεγαλύτερον.

Διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού «έφ' άπαξ επί τής συντάξεως φιλοδώρημα» σημαίνει τó φιλοδώρημα τó όποιον θά έχορηγείτο εις τόν υπάλληλον δυνάμει τής παραγράφου (1) του Κανονισμού 206 εάν κατά τόν χρόνον του θανάτου του είχεν άφυπηρητήσει υπό τās περιστάσεις τās περιγραφομένας εις την παράγραφον (δ) του Κανονισμού 209 και είχεν άσκήσει έκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 206 όπως λάθη ήλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.».

4. Οί βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά τής προσθήκης εύθους μετά τόν Κανονισμόν 207 τών ακόλουθων νέων Κανονισμών αριθμουμένων ως 207Α, 207Β, 207Γ, 207Δ, 207Ε, 207Στ, 207Ζ, 207Η και 207Θ:

«Κανονισμός 207Α.—(1) Τηρουμένων τών διατάξεων τών παρόντων Κανονισμών, επί τῷ θανάτῳ συνταξίμου υπαλλήλου ή άρρενος συνταξιούχου εις τούς όποιους εφαρμόζονται αί πρόνοιαι τών παρόντων Κανονισμών, τó Συμβούλιον δύναται νά χορηγήσει διά τήν υπηρεσίαν αυτού:

- (α) όταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εις τήν χήραν (έν τοίς έφεξής αναφερομένην ως «σύνταξις χήρας») και
- (β) όταν είχε σύζυγον καθ' οιονδήποτε χρόνον κατόπιν τής όρισθείσης ήμερομηνίας (είτε ό γάμος παρέμεινεν έν ισχύϊ μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται ή δυνατόν νά χορηγηθῆ είτε όχι), σύνταξιν πρós όφελος τών έκ του γάμου τέκνων και εις ώρισμένας περιπτώσεις, άλλων τέκνων αυτού ή αυτής (έν τοίς έφεξής αναφερομένην ως «σύνταξις τέκνων»):

Νοείται ότι, διά τούς σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δέν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμος του άποθανόντος τελεσθείς άφ' ότου έπαυσε νά είναι υπάλληλος, πάσα δέ έν τῷ παρόντι Κανονισμῷ άναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του άποθανόντος έρμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δέν χορηγείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού έκτός εάν:

- (α) ό άποθανών ήτο συνταξιούχος ή
- (β) ό άποθανών έδικαιούτο εις τήν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τών παρόντων Κανονισμών (είτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι έχορηγήθη είτε όχι) ή

(γ) ο άποθανών ύπηρετεί ακόμη ως ύπάλληλος κατά τόν χρόνο του θανάτου του και εάν είχε τότε άφυπηρετήσει δυνάμει του Κανονισμού 209 και 209Α θά έδικαιούτο εις τήν χορήγησιν συντάξεως.».

«Κανονισμός 207 Β.—(1) Σύνταξις χήρας δέν χορηγείται εάν ή χήρα κατά τόν χρόνο του θανάτου του συζύγου συνέζη μετ' άλλου άνδρος ή εάν μετά τόν θάνατον του συζύγου ή χήρα έπανενυμφεύθη· εάν δέ κατόπιν τής χορηγήσεως συντάξεως χήρας ή χήρα έπανενυμφεύθη ή σύνταξις τερματίζεται από τής ήμερομηνίας του νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τών διατάξεων τής παραγράφου (1), ή σύνταξις χήρας καταβάλλεται από του θανάτου του συζύγου μέχρι του θανάτου τής χήρας.».

«Κανονισμός 207 Γ.—(1) Τηρουμένων τών διατάξεων τής παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού ή σύνταξις χήρας ύπολογίζεται:

- (α) έν τή περιπτώσει ύπηρεσίας μετ' εισφορών, προς έν χιλιοστόν έπτακοσιοστόν εξηκοστόν τών έτησίων συνταξίμων άπολαθών του άποθανόντος επί τών όποιων ή σύνταξις αυτού ύπελογίσθη ή θά ύπελογίζετο δυνάμει τών παρόντων Κανονισμών δι' έκαστον μήνα ύπηρεσίας μετ' εισφορών· ή
- (β) έν τή περιπτώσει ύπηρεσίας άνευ εισφορών, προς έν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν είκοστόν τών έτησίων συνταξίμων άπολαθών του άποθανόντος επί τών όποιων ή σύνταξις αυτού ύπελογίσθη ή θά ύπελογίζετο δυνάμει τών παρόντων Κανονισμών, δι' έκαστον μήνα ύπηρεσίας άνευ εισφορών:

Νοείται ότι εάν ο συντάξιμος ύπάλληλος είχε, κατά τόν χρόνο του θανάτου του ή τής άφυπηρετήσεως που δυνάμει του Κανονισμού 209 συμπληρώσει ύπηρεσίαν άνω τών δέκα αλλά κάτω τών είκοσι έτών, θεωρείται ούτος ως συμπληρώσας είκοσι έτών ύπηρεσίαν, ή δέ προστεθείσα περίοδος ύπηρεσίας θεωρείται ως ύπηρεσία μετ' εισφορών, ως καθορίζεται έν τώ Κανονισμώ 207 Ζ. Έάν όμως ή χρονική διαφορά μεταξύ τής ήλικίας του κατά τόν χρόνο του θανάτου, ή τής άφυπηρετήσεως του δυνάμει τών Κανονισμών 209 και 209 Α και τής συμπληρώσεως τής ήλικίας άναγκαστικής άφυπηρετήσεως αυτού προστιθεμένη εις τήν περίοδον τής ύπηρεσίας του είναι κάτω τών είκοσι έτών, τó μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα ύποκαθιστά τά είκοσι έτη κατά τόν ύπολογισμόν τής καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι έν ούδεμιᾷ περιπτώσει ή σύνταξις χήρας δύναται νά ύπερβή τά τρία όγδοα τής πλήρους συντάξεως του άποθανόντος.

(2) Ή σύνταξις χήρας συνταξιούχου άφυπηρετήσαντος πρό τής όρισθείσης ήμερομηνίας είναι τó έν τέταρτον τής εις αυτόν καταβαλλομένης συντάξεως κατά τήν ήμερομηνίαν του θανάτου του, έξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Ή έλαχίστη δυνάμει τής παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις είναι πενήντα δύο λίραι έτησίως. Τό αυτό έλάχιστον ποσόν εφαρμόζεται εις τήν δυνάμει τής παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, άλλ' αύξάνεται διά τής προσθήκης ποσού ίσου προς είκοσι και έξ λίρας έτησίως πολλαπλασιαζόμενας επί

τὸ πληθικὸν τῆς διαίρεσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποία λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως.».

«Κανονισμὸς 207 Δ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὴν παράγραφον (7).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἐγγαμιον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑπέστη καθ' ὃν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ καθιστώσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τοῦτο καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(7) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδομένην ἔννοιαν ὑπὸ τῆς παραγράφου (6) τοῦ Κανονισμοῦ 205.».

«Κανονισμὸς 207 Ε.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰουδήποτε ὑπαλλήλου ἀλλὰ—

(α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιουμένων τέκνων· καὶ

(β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιοῦτα τμήματα ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει· καὶ

- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπασα ἢ οἰονδήποτε τμῆμα αὐτῆς καταβάλλεται, χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.
- (2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλείπη χήραν, ἢ ἐὰν καταλείπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—
- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλεόνα, κατὰ πενήτηκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἡμισὺ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.
- (3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλείπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—
- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλεόνα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἓν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.
- (4) Διὰ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ (3) τοῦ Κανονισμοῦ 207 Γ διατάξεις.». «Κανονισμὸς 207 Στ.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς 'εἰσφορεῖς') καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένας ὡς 'περιοδικαὶ εἰσφοραὶ') :
- (α) Πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἴσκει τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ
- (β) πᾶς ἄρρην ὑπάλληλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.
- (2) Αἱ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐκάστοτε ἐτησίων συνταξίμων ἀπολασθῶν αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ Φιλοδωρημάτων—
- (α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως, ὁ ὁποῖος διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος·
- (β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποῖαν καθίσταται συντάξιμος ὑπάλληλος μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι ὑπάλληλος.

(3) Αί περιοδικαί εισφοραί υπολογίζονται επί τῶν μηνιαίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιεστέρου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλλς.

(4) Ἐάν εισφορεὺς διατελῇ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἠλαττωμένου μισθοῦ ἢ ἄνευ μισθοῦ ἢ διατελῇ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστὸν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εισφορὰς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εισφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑπέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως, ἐάν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ μισθοῦ εισφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εισφορὰς του τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εισφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαθῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εἰς ἐκάστην περιπτώσιν ὀρίσει.»

«Κανονισμὸς 207 Ζ.—(1) Πᾶς εισφορεὺς ὑπηρετῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐάν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλητῶς δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εισφορὰς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν υπολογίζεται πρὸς ἓν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν τῶν ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ ὑποπαραγράφῳ (α) τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 207 Γ καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκήτῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμερομηνίας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάλληλος ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εισφορὰς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλῃ τὰς εισφορὰς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εισφοραὶ εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἐκατὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαθῶν τοῦ εισφορέως δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλῃ εισφορὰς.

Αἱ εισφοραὶ αὗται δύναται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ὅπαι, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς "ἡ ἀρχικὴ εισφορὰ") εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ὅπαι ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφιηρητέσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς "πελικὴ εισφορὰ").

(4) Ἐάν οἰοσδήποτε ἄρην ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν ἦτο συντάξιμος ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμερομηνίας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐκλογῆς δύναται τῆς παραγράφου (1), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εισφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 207 δύναμένου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πās άρρην υπάλληλος έχων προηγουμένην υπηρεσίαν δυναμένην να λογισθῆ δια σκοπούς συντάξεως ό όποίος έν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ό όποίος έπιθυμεί να καταβάλῃ εισφοράς δι' οίανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας δύναται, έντός ένός μηνός άφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή έντός ποσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου οίαν τό Συμβούλιον ήθελεν έν οίανδήποτε ειδική περιπτώσει έπιτρέψει, να άσκήσῃ άνεικλήτως δικαίωμα έκλογῆς όπως καταβάλῃ τās καθωρισμένες εισφοράς δια την υπηρεσίαν ταύτην, έν τοιαύτη δέ περιπτώσει αί καθωρισμένοι εισφοραί καταβάλλονται κατά τόν αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει ή παράγραφος (3) και ή σύνταξις δια την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται έπι τῆ βάσει του έν τῆ υποπαραγράφω (α) τῆς παραγράφου (1) του Κανονισμού 207Γ καθοριζομένου ποσοστού. Η τοιαύτη έκλογή γίνεται κατά τόν αυτόν τρόπον ως ή δύναμει τῆς παραγράφου (2) έκλογή.».

«Κανονισμός 207 Η.—(1) Έάν—

- (α) Εισφορεύς, ό όποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, άποθάνῃ ή παύσῃ να είναι υπάλληλος και δέν είχε νυμφευθῆ καθ' όλην τῆν χρονικήν περίοδον τῆς υπηρεσίας του δια τῆν όποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί ή
- (β) εισφορεύς, ό όποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, άποθάνῃ ή παύσῃ να είναι υπάλληλος υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να μη δικαιούται εις τῆν χορήγησιν συντάξεως δύναμει τών παρόντων Κανονισμών τό σύνολον τών περιοδικών εισφορών και πās αρχική εισφορά τῆν όποίαν κατέβαλεν έπιστρέφονται εις αυτόν ή, άναλόγως τῆς περιπτώσεως, εις τόν νόμιμον προσωπικόν άντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Έάν ή σύζυγος εισφορέως καταβάλλοντος περιοδικάς εισφοράς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρίς να συνάψῃ άλλον γάμον, άποθάνῃ έν τῆ υπηρεσία ή άφυπηρητήσῃ αί από του θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι υπ' αὐτοῦ περιοδικά εισφοραί ως και πās καταβληθεῖσα αρχική εισφορά έπιστρέφονται εις αὐτόν ή άναλόγως τῆς περιπτώσεως, εις τόν νόμιμον προσωπικόν άντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Όταν δια προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θα κατεβάλλετο τελική εισφορά δι' άφαιρέσεως εκ του έφ' άπαξ έπι τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος έπι τῷ θανάτῳ του έν τῆ υπηρεσία ή έπι τῆ άφυπηρητήσει του έπι συντάξει, δέν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν οὗτος είναι άγαμος κατά τόν χρόνον του θανάτου ή τῆς άφυπηρητήσεως του ή όταν σύνταξις εις τῆν χῆραν αὐτοῦ δέν είναι καταβλητέα.

(4) Όσάκις οίανδήποτε εισφοραί δέον να έπιστραφῶσι δύναμει του παρόντος Κανονισμού έπιστρέφονται αὐται μεθ' άλλου τόκου πρὸς τοσοῦτον έπιτόκιον όσον τό Συμβούλιον ήθελεν έκάστοτε καθορίσει.».

«Κανονισμός 207 Θ. Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αὐτών, οί Κανονισμοί 207 Α έως 207 Η εφαρμόζονται—

- (α) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου ό όποίος κατά τῆν δρισθεῖσαν ήμερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:

Νοείται ότι πᾶς τοιοῦτος ὑπάλληλος δύναται, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας δημοσιεύσεως τῶν παρόντων Κανονισμῶν, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπειθυνομένου πρὸς τὸ Συμβούλιον, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν 207 Α, 207 Β, 207 Γ, 207 Δ, 207 Ε, 207 ΣΤ, 207 Ζ καὶ 207 Η τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

- (β) Εἰς πάντα ἄρρενα ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν.»

5. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ τροποποιοῦνται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμόν 209 τοῦ ἀκολουθούτου νέου Κανονισμοῦ ἀριθμομένου ὡς 209 Α:

«Κανονισμὸς 209 Α. Εἰς ὑπάλληλος ὁ ὁποῖος ἀφυπηρετεῖ ἔνεκεν ἀδυναμίας ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ λόγω πνευματικῆς ἢ σωματικῆς ἀνικανότητος δύναμις τῆς παραγράφου (δ) τοῦ Κανονισμοῦ 209 καὶ ὁ ὁποῖος συνεπλήρωσεν ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσι ἐτῶν εἰς συντάξιμον θέσιν δυνατὸν νὰ χορηγηθῆ ἢ αὐτῇ σύνταξις ἢ ὁποία θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν ἐὰν συνεπλήρωνεν εἴκοσι ἐτῶν ὑπηρεσίαν.»

6. Ὁ Κανονισμὸς 215 τῶν βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως, εἰς τὴν προσήκουσαν ἀλφαριθμητικὴν τάξιν, τῶν ἀκολουθῶν ὀρισμῶν:

« ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία » σημαίνει τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν παρόντων τροποποιητικῶν Κανονισμῶν

ὀλιγαριθμηθεῖσα ὑπηρεσία ἀνεὺ εἰσφορῶν σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ ὡς ὀρίζονται ἐν ταῖς παραγραφαῖς (1) ἕως (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207 Ζ δὲν καταβάλλονται

ὀλιγαριθμηθεῖσα ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν σημαίνει ὑπηρεσίαν κατ'ὅπιν τῆς ὀρισθεῖσης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ὁποίαν καταβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγραφαῖς (1) καὶ (2) τοῦ Κανονισμοῦ 207 ΣΤ ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν καταβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ὅπαιξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρηματός ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγραφαῖς (1), (2), (3), (4) καὶ (5) τοῦ Κανονισμοῦ 207 Ζ».

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

(Υ.Ε. 207/62/2.)

